

Als leven naar het gebod heel moeilijk wordt

blok E - nivo 3 - avond 4

Bijbelstudie

Matteüs 19: 4-6 en 10

4 Hij zei: 'Hebt u niet gelezen dat de schepper de mens bij het begin mannelijk en vrouwelijk heeft gemaakt?' 5 En hij vervolgde: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één worden; 6 ze zijn dan niet langer twee, maar één. Wat God heeft verbonden, mag een mens niet scheiden.'

10 Hierop zeiden zijn leerlingen: 'Als het met de verhouding tussen man en vrouw zo gesteld is, kun je maar beter niet trouwen.'

Marcus 8: 34-35

34 Hij riep de menigte samen met de leerlingen bij zich en zei: 'Wie mijn volgeling wil zijn, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en zo achter mij aan komen. 35 Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest omwille van mij en het evangelie, zal het behouden.'

Achtergrondinformatie over echtscheiding en/of homofilie in de bijlagen

1 Korinthiërs 7: 19,20

Het is volkomen onbelangrijk of men wel of niet besneden is, belangrijk is dat men de geboden van God in acht neemt. Laat ieder blijven wat hij was toen hij geroepen werd.

Bijbelleesrooster -----

Genesis 1:26-28 en 2:18-25

Zo heeft God huwelijk en sexualiteit ontworpen: één man en één vrouw.

1 Korinte 7:25-31

Is het niet heel onbarmhartig dat homofiele mensen alleen moeten blijven? Paulus relativeert het getrouwd zijn omdat er een nieuwe en volmaakte wereld komt. Homofielen die in onthouding leven mogen een voorbeeld zijn van gerichtheid op die wereld.

Romeinen 1:18-28

Een hele algemene typering van homosexualiteit waar niet iedere homo zich in zal herkennen. Toch wordt duidelijk dat homofilie – of het nu een bewuste keuze is of niet – in strijd is met Gods bedoeling.

Matteüs 19:1-9

Jezus gaat in zijn onderwijs over het huwelijk terug naar Genesis 1 en 2. Wat God één heeft gemaakt mag niet meer uit elkaar.

Matteüs 5:27-30

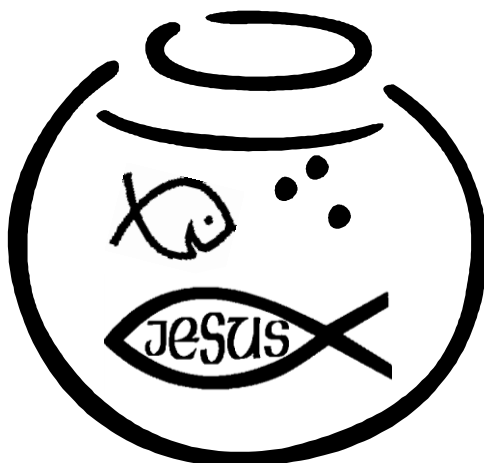
Overspel begint al in je gedachten en verlangens

1 Korinte 7:10-15

Er kunnen omstandigheden zijn dat je niet gebonden bent aan het gebod dat je niet mag scheiden. In dit concrete geval was vlgs. Paulus het mindere kwaad van echtscheiding te verkiezen boven het grotere kwaad van compromissen sluiten op het gebied van het geloof.

1 Korinte 6:12-20

Je lichaam is een tempel van de heilige Geest. Overspel is niet alleen vernietigend voor je partner maar ook een schending van Gods tempel.

Achtergrondinformatie over echtscheiding

Teksten:

Matteüs 19: 3-10

3 Toen kwamen er farizeeën op hem af om hem op de proef te stellen. Ze vroegen: 'Mag een man zijn vrouw om willekeurig welke reden verstoten?' 4 Hij zei: 'Hebt u niet gelezen dat de schepper de mens bij het begin mannelijk en vrouwelijk heeft gemaakt?' 5 En hij vervolgde: 'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één worden; 6 ze zijn dan niet langer twee, maar één. Wat God heeft verbonden, mag een mens niet scheiden.' 7 Toen vroegen ze hem: 'Waarom heeft Mozes dan voorgeschreven haar een scheidingsbrief te geven en haar zo te verstoten?' 8 Hij antwoordde: 'Omdat u harteloos en koppig bent, daarom heeft Mozes u toegestaan uw vrouw te verstoten. Maar dat is niet vanaf het begin zo geweest. 9 Ik zeg u: wie zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt, pleegt overspel, tenzij er sprake was van een ongeoorloofde verbintenis.' 10 Hierop zeiden zijn leerlingen: 'Als het met de verhouding tussen man en vrouw zo gesteld is, kun je maar beter niet trouwen.'

Lukas 16:18

Wie zijn vrouw verstoot en met een ander trouwt, pleegt overspel, en ook wie trouwt met een vrouw die door haar man is verstoten, pleegt overspel.

1 Korinthe 7

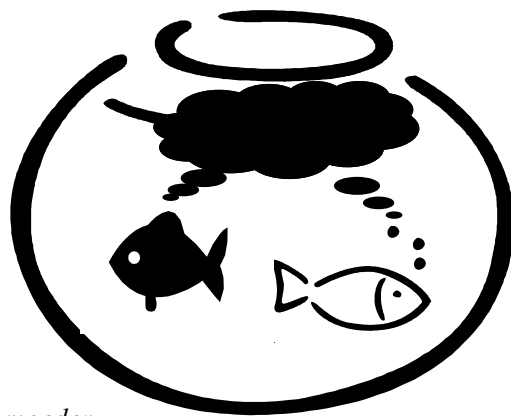
7 Ik zou liever zien dat alle mensen waren zoals ik, maar iedereen heeft van God zijn eigen gave gekregen, de een deze, de ander die. ...

10 Degenen die getrouwd zijn geef ik, nee, niet ik – de Heer geeft hun het volgende gebod: een vrouw mag niet scheiden van haar man 11 (is ze al gescheiden, dan moet ze dat blijven of zich met haar man verzoenen), en een man mag zijn vrouw niet wegsturen.

12 Verder geef ik zelf nog – niet de Heer – het volgende voorschrift: wanneer een broeder een ongelovige vrouw heeft die bij hem wil blijven, mag hij niet van haar scheiden. 13 Dit geldt ook voor een zuster: wanneer ze een ongelovige man heeft die bij haar wil blijven, mag ze niet van hem scheiden. 14 Want de ongelovige man behoort dankzij zijn vrouw God toe en de ongelovige vrouw dankzij haar man eveneens. Zou dat niet zo zijn, dan zouden uw kinderen onrein zijn. Maar nu zijn ze geheiligd. 15 Maar als de ongelovige partij wil scheiden, moet dat maar gebeuren; in dat geval is de broeder of zuster niet gebonden.

Uitgangspunten:

1. Het huwelijk is door de Here ingesteld. Deze hechte band tussen man en vrouw mag niet door mensen ontbonden worden (Gen. 2:24; Mal. 2:14-16; Mat. 19:3-9; 1 Kor. 7:10-11). Echtscheiding is een ernstig kwaad, dat zoveel mogelijk voorkomen en bestreden moet worden. Leven naar de stijl van het koninkrijk van Christus betekent dat we bij alle huwelijksmoeiten inzetten op verzoening en herstel van de relatie.
2. Indien een huwelijk ten gevolge van zonden of door de gevolgen van de zondeval is aangetast, dient in navolging van Christus middels berouw, vergeving en verzoening gestreefd te worden naar het herstel van de huwelijksband en/of in de weg van zelfverloochening de huwelijksband zoveel mogelijk te worden bewaard. Daarbij kan echter blijken dat in een echtscheiding moet worden berust.
3. In geval van de feitelijke beëindiging van de huwelijksband past het het meest bij de stijl van het koninkrijk van Christus het huwelijk formeel in stand te laten en te kiezen voor een oplossing

- waarbij de partners onderling afspraken maken en (doen) vastleggen of voor scheiding van tafel en bed.
4. Ook in de hiervoor bedoelde situaties blijft de gegeven trouwbelofte van kracht, zolang de beide echtgenoten in leven zijn. Daarom past hertrouwen na een scheiding in principe niet bij de stijl van het koninkrijk van Christus.
 5. De kerkelijke bevestiging van een opvolgend huwelijk is in de regel niet mogelijk indien het voorafgaande huwelijk door echtscheiding is ontbonden.

(bron: Acta van de generale synode van de Gereformeerde Kerken (GKv) Amersfoort-Centrum 2005 artikel 57)

Matteüs 19

In Matteüs 19 wordt de Here Jezus bevraagd op zijn mening over de scheidbrief waar Deuteronomium 24 over handelt. Deze scheidbrief was nodig om echtscheiding – wanneer er géén sprake was van overspel, want daar stond de doodstraf op – te regelen. De Here Jezus zegt dat zo'n scheidbrief nodig was vanwege de hardheid van de harten, maar het is nooit Gods bedoeling dat getrouwde mensen uit elkaar gaan. Zijn onderwijs in Mat. 19 komt hierop neer: Wie z'n vrouw wegstuurt (met een scheidbrief) om een andere reden dan overspel - een ingrijpend onderwerp waar de scheidbrief niet voor was bedoeld – pleegt echtbreuk. Ook al reguleert Mozes' wet deze praktijk, het past niet bij de stijl van Gods Koninkrijk. Feitelijk doet de Here Jezus dus geen uitspraak over overspel als echtscheidingsgrond. Overspel wordt hier niet aangewezen als reden voor echtscheiding maar wordt tussen haakjes gezet als een onderwerp dat afzonderlijke behandeling zou vragen.

1 Korinte 7

In 1 Korinte 7 grijpt Paulus terug op het onderwijs van de Here Jezus over huwelijk en echtscheiding. Zijn woordkeus herinnert sterk aan Matteüs 5. Paulus gaat vervolgens in op een situatie die op het zendingsveld bleek voor te komen. Een man of vrouw komt tot geloof maar zijn/haar partner niet. De ongelovige partner wil niet verder met de gelovig geworden man/vrouw. Paulus zegt hiervan: In zo'n situatie is de gelovige partner 'niet gebonden'. Met het laatste lijkt Paulus te bedoelen: niet gebonden aan de regel van de Here Jezus dat echtscheiding een ontoelaatbaar kwaad is. De gelovige partij hoeft in dat geval geen compromissen te sluiten met de ongelovige partij. Aansturen op instandhouding van het huwelijk zou onbarmhartig zijn en zelfs schadelijk voor zijn/haar geloof.

Met andere woorden: de bijbel geeft duidelijk aan dat echtscheiding ontoelaatbaar is, er kunnen echter incidentele omstandigheden zijn waarin ontslag van Jezus' algemene regel denkbaar is. Paulus wijst deze weg in een concrete situatie, en het is denkbaar dat zich meer van dit soort situaties voordoen. Denk aan ingrijpende zaken als mishandeling en incest.

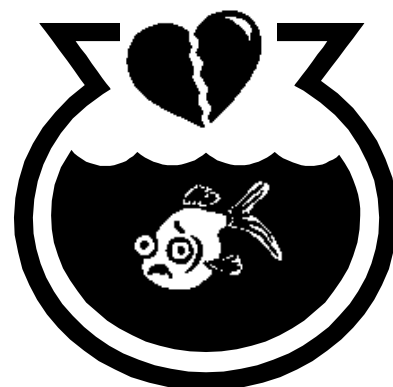
Uit het huwelijksformulier:

Het is tegen Gods wil dat gehuwden uit elkaar gaan⁹. Christus heeft dit beklemtoond, toen Hij zei¹⁰: *Zo zijn ze niet meer twee, maar één vlees. Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidt de mens niet.* Ontrouw neemt de Here daarom hoog op¹¹. Het kwaad van de echtbreuk verdraagt Hij niet. Hij heeft het huwelijk bedoeld als een relatie voor het leven. Van man en vrouw verlangt Hij dat ze zich voor hun huwelijk inzetten, elkaar niet in de steek laten, maar trouw blijven¹². Alleen door de kracht van de Heilige Geest zijn ze daartoe in staat. 9 Mat. 19:3-9. 10 Mat. 19:6. 11 Mal. 2:13-16. 12 Mat. 5:31, 32; 1Kor. 7:10-14.

**Achter de
wolken
schijnt
Gods liefde!**

Achtergrondinformatie over homosexualiteit

Teksten:

Genesis 1:27

God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen.

Genesis 2: 24

Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt.

Leviticus 18:22

Je mag niet het bed delen met een man zoals met een vrouw, dat is gruwelijk.

Leviticus 20: 13

Wie met een man het bed deelt als met een vrouw, begaat een gruweldaad. Beiden moeten ter dood gebracht worden en hebben hun dood aan zichzelf te wijten.

Romeinen 1:18-27

18 En vanuit de hemel openbaart Gods toorn zich over al het kwaad en onrecht van hen die met hun onrechtvaardigheid de waarheid geweld aandoen. 19 Want wat een mens over God kan weten is hun bekend omdat God het aan hen kenbaar heeft gemaakt. 20 Zijn onzichtbare eigenschappen zijn vanaf de schepping van de wereld zichtbaar in zijn werken, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid zijn voor het verstand waarneembaar. Er is niets waardoor zij te verontschuldigen zijn, 21 want hoewel ze God kennen, hebben ze hem niet de eer en dank gebracht die hem toekomen. Hun overpeinzingen zijn volkomen zinloos en hun onverstandig hart is verduisterd. 22 Terwijl ze beweren wijs te zijn, zijn ze dwaas 23 en hebben ze de majesteit van de onvergankelijke God ingewisseld voor beelden van vergankelijke mensen, vogels, lopende en kruipende dieren. 24 Daarom heeft God hen in hun lage begeerten uitgeleverd aan zedeloosheid, waarmee ze hun lichaam onteren. 25 Ze hebben de waarheid over God ingewisseld voor de leugen; ze vereren en aanbidden het geschapene in plaats van de schepper, die moet worden geprezen tot in eeuwigheid. Amen. 26 Daarom heeft God hen uitgeleverd aan ontterende verlangens. De vrouwen hebben de natuurlijke omgang verruild voor de tegennatuurlijke, 27 en ook de mannen hebben de natuurlijke omgang met vrouwen losgelaten en zijn in hartstocht voor elkaar ontbrand. Mannen plegen ontucht met mannen; zo worden ze ervoor gestraft dat ze van God zijn afgedwaald.

Wat overwegingen:

1. De bijbel laat geen ruimte voor een sexuele relatie tussen twee mensen van hetzelfde geslacht. God heeft de mens geschapen als man en vrouw en alleen binnen een relatie van levenslange trouw tussen een man en een vrouw kunnen sexualiteit en gezinsvorming een plek krijgen.

2. Waarom moeten mensen soms ongewild meedragen dat ze zich tot het andere geslacht aangetrokken voelen? Misschien omdat God ons eraan wil blijven herinneren dat we geschapen zijn om uiteindelijk onze diepste vervulling niet in een huwelijkspartner maar in God te vinden. Wie als christen bewust in onthouding leeft en alleen door het leven gaat kan een voorbeeld zijn in toewijding aan God. Tegelijk kunnen ze steun uit de gemeente verwachten. Homo's en hetero's hebben elkaar nodig.

A.d de Bruijne - docent ethiek in Kampen – brengt het als volgt onder woorden:

Voor christenhomo's vandaag is Romeinen 1 vaak pijnlijk. Jij hebt de ware God helemaal niet opzij gezet. En moet je dan toch iets in je meedragen dat daarvan volgens Paulus een soort symbool is?

Maar misschien mag je het wel zo zien. Onze westerse samenleving heeft de laatste eeuwen wel afscheid van God genomen. En verheerlijkt wel homoseksuele relaties als variant op de man-vrouw relatie. Net als de cultuur in Paulus' dagen. En net als toen mag je zeggen: wat heeft zo'n cultuur dus het evangelie van Jezus nodig. Maar *anders* dan toen komen christenen vandaag niet van buitenaf naar de cultuur toe. Wij staan er midden in. De westerse cultuur is mee door christenen gevormd. Misschien laat God juist daarom ook toe dat opvallend veel christenen homoseksueel geaard zijn. Niet als een soort straf. Maar als een bijzondere roeping in zijn koninkrijk. Juist als je zelf daarin deelt, kun je een heel bijzonder instrument van God zijn om een cultuur als de onze weer de weg naar Jezus te wijzen. Juist op het punt waar net als in Paulus' tijd de vervreemding van God bij veel mensen in gesymboliseerd wordt, mag jij dan de redding van God demonstreren. Als jij met je homoseksuele geaardheid voorleefde dat je Jezus volgt, breek je die vervreemding van binnenuit open. Dan word jij met je leven voor de mensen in deze cultuur een dringende uitnodiging naar God. Volgens mij moeten we in de kerk deze kant op. Als homo's en als andere kerkleden. Homoseksualiteit niet alleen maar zien als een vorm van lijden - en dat kan het zijn. Ook niet vooral als een probleem, al blijven er veel vragen. Maar als een uitdaging, een bijzondere roeping in het licht van het koninkrijk. Misschien heeft de kerk in de cultuur van vandaag haar homo's wel heel hard nodig. Om samen weer te ontdekken hoe mooi en bevrijdend het is om samen Jezus te volgen.

(Bron: lezing Contrario)

Van de EO site: Homosexualiteit, zoeken naar een weg in het geloof

Ook ds. Jac. Kruidhof - tot zijn emeritaat (in januari) predikant van een gereformeerd-vrijgemaakte gemeente te Zwolle - bepleit duidelijkheid én mededogen. „Jezus was duidelijk en helder. Maar hij ging de mensen opzoeken en er kwamen grote scharen naar Hem toe, ondanks hun schaamte.” Kruidhof kende net als De Bruijne de verleiding om minder duidelijk te zijn over de bijbelse boodschap in pastorale contacten met homoseksuele kerkleden. „Maar Jezus praatte het verkeerde nooit goed. Tegelijkertijd zie je dat Hij leefde temidden van mensen die Hij als geen ander doorzag in hun gebrek en zonde, omdat Hij die mensen bleef bezien zoals God hen bedoeld had.”

Kruidhof staat in het pastoraat dan ook net zomin als De Bruijne klaar met een kort oordeel. „Gods wetten, waar we zo tegenop kunnen lopen, zijn goed. Ik zoek de pastorale rek, de ruimte die we krijgen als we in moeilijke situaties toch blijven uitgaan van het uiterste, het écht goede dat God ons heeft beloofd.” Hij wijst naar de totale verlossing die komen zal in het nieuwe paradijs. „Als je van die toekomst uitgaat, dan kán een homoseksuele relatie niet. Maar God begint ook nu al Zijn kracht van verlossing over ons uit te ‘zonnen’. Daar mogen we ons als gemeente in koesteren. En temidden van die gemeente ook onze homoseksuele broeders en zusters.”

Kruidhof benadrukt enerzijds de bijzondere moeilijkheden die homofiele christenen ondervinden, maar waarschuwt tegelijkertijd tegen een vergelijking van moeiten. „We hebben allemaal wat, we leven allemaal als mensen die hun kruis op zich moeten nemen.” Hij noemt het bijbelgedeelte van Johannes 21:18-22, waarin Jezus aan Petrus vertelt wat hem in zijn latere leven nog voor lijden te wachten staat. Petrus wijst daarop naar Johannes, en vraagt hoe het dan met hem zit. „Ik zou dan hebben geantwoord dat Johannes het ook moeilijk zal krijgen. Maar Jezus zegt: dat gaat je niet aan, volg jij mij. We moeten ons eigen lijden niet vergelijken met dat van anderen. Dan ga je je zielig voelen, of juist beter dan die ander. We moeten ieder persoonlijk Hém dienen. Maar daarbij hebben we natuurlijk wel wat aan elkaar.” Om elkaar te ondersteunen moeten de noden bekend zijn. Er is in de kerken vaak nog verlegenheid om open over seksualiteit te spreken. Kruidhof: „Over homoseksuele gevoelens zou wat dat betreft gewoner gepraat moeten worden, als over een van de moeiten die mensen kunnen hebben. Zodat mensen zich kwetsbaar durven opstellen en erover willen praten.”

Er is iemand
die van je
houdt:

God!

Vrij

